

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (teine koda)

16. veebruar 2017**

Ühenduse disainilahendus — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Radiaatorite termosifoon-soojusvahetit kujutavad registreeritud ühenduse disainilahendused — Varasemad disainilahendused — Õigusvastasuse vastuväide — Määruse (EÜ) nr 216/96 artikkel 1d — Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 lõige 1 — Erapooletuse põhimõte — Apellatsioonikoja koosseis — Kehtetuks tunnistamise põhjus — Eristatavuse puudumine — Määruse (EÜ) nr 6/2002 artikkel 6 ja artikli 25 lõike 1 punkt b — Apellatsioonikoja otsuse tühistanud kohtuotsuse rakendamine EUIPO poolt — Kunstiliste lahenduste ammendatus — Hindamisel aluseks võetav kuupäev

Liidetud kohtuasjades T-828/14 ja T-829/14,

Antrax It Srl, asukoht Resana (Itaalia), esindaja: advokaat L. Gazzola,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindajad: P. Bullock, hiljem L. Rampini ja S. Di Natale,

kostja,

teine menetluspool EUIPO apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus oli

Vasco Group NV, varem Vasco Group BVBA, asukoht Dilsen (Belgia), esindaja: advokaat J. Haber,

mille ese on kaks hagi, mis on esitatud EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 10. oktoobri 2014. aasta kahe otsuse (asjad R 1272/2013-3 ja R 1273/2013-3) peale, mis käsitlevad Vasco Groupi ja Antrax It vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust,

ÜLDKOHUS (teine koda),

koosseisus: kohtunik S. Gervasoni koja presidendi ülesannetes, kohtunikud L. Madise ja Z. Csehi (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik A. Lamote,

arvestades 29. detsembril 2014 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldusi,

arvestades 18. märtsil 2015 Üldkohtu kantseleisse saabunud EUIPO vastuseid,

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

arvestades 7. aprillil 2015 Üldkohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja seisukohti,

arvestades 8. juunil 2015 Üldkohtu kantseleisse saabunud repliike,

arvestades 5. augusti 2016. aasta kohtumäärust, millega liideti kohtuasjad T-828/14 ja T-829/14 menetluse suulise osa ja kohtuotsuse huvides,

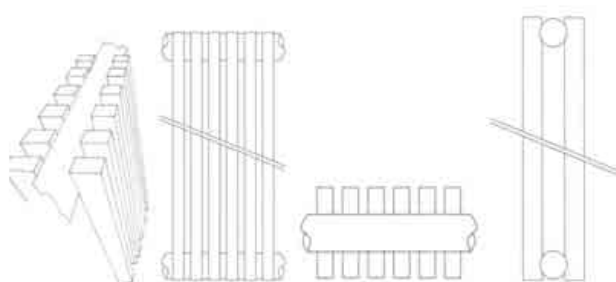
arvestades 4. oktoobril 2016 toimunud kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Hagejale Antrax It Srl kuuluvad kaks ühenduse disainilahendust nr 000593959-0001 ja nr 000593959-0002, mille registreerimistaotlused esitati nõukogu 12. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 6/2002 ühenduse disainilahenduse (EÜT 2002, L 3, lk 1; ELT eriväljaanne 13/27, lk 142) alusel Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ametile (EUIPO) 25. septembril 2006 ja mis avaldati 21. novembri 2006. aasta väljaandes Bulletin des dessins et modèles communautaires.
- 2 Vaidlusalused disainilahendused on kujutatud järgmiselt:
 - disainilahendus nr 000593959-0001 (hagi T-828/14):

- disainilahendus nr ⁰⁰⁰593959-0002 (hagi T-829/14):

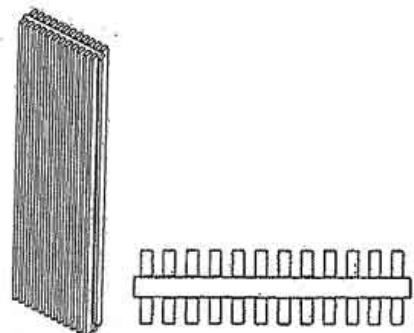
- 3 Vaidlusaluste disainilahenduste puhul on registreerimistaotlustes esitatud sõnastuse kohaselt tegemist

termosifoon-soojusvahetite disainilahendusega (*modelli di termosifoni*), mis on mõeldud kasutamiseks 8. oktoobri 1968. aasta tööstusdisainilahenduste rahvusvahelise klassifikatsiooni Locarno kokkulepe (muudetud kujul) klassi 23.03 kuuluvate „kütteradiaatorite“ puhul.

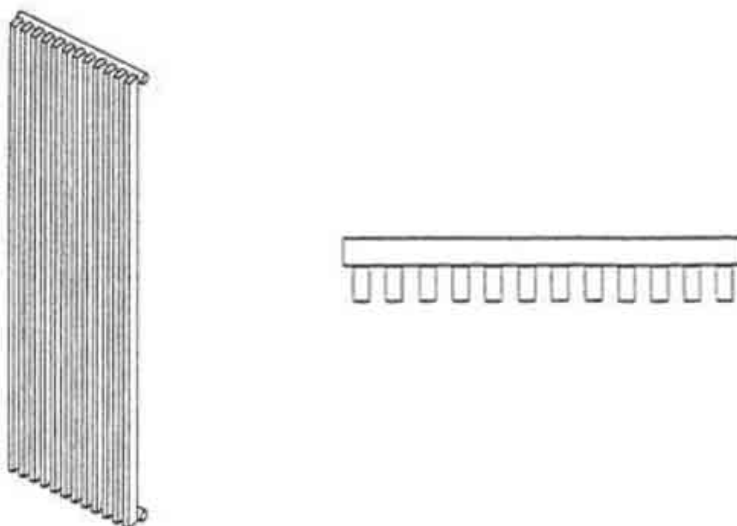
- 4 Äriühing, kelle õigusjärglane on menetlusse astuja Vasco Group NV, esitas 16. aprillil 2008 EUIPO-le määruse nr 6/2002 artikli 52 alusel vaidlusaluste disainilahenduste kehtetuks tunnistamise taotlused. Menetlusse astuja tugines nendes taotlustes 10. septembril 2002 avaldatud koondregistreeringuga nr 40110481.8 hõlmatud Saksa disainilahendustele, mis on tähistatud vastavalt numbritega 4 ja 5 ja mis on kaitstud Prantsusmaal, Itaalias ja Beneluxis viitenumbrit DM/060899 kandva rahvusvahelise disainilahendusena.

5 Varasemad disainilahendused on kujutatud järgmiselt:

— varasem disainilahendus nr 5 (vastandatud registreeringule nr 000593959-0001, vastab hagile kohtuasjas T-828/14):

— varasem disainilahendus nr 4 (vastandatud registreeringule nr 000593959-0002, vastab hagile kohtuasjas T-829/14):

- 6 Nimetatud kehtetuks tunnistamise taotlustes tuginedes määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punktis b esitatud põhjusele, mille kohaselt ei vasta vaidlusalused disainilahendused määruse artiklites 4–9 sätestatud kaitse tingimustele.
- 7 Tühistamisosakond tunnistas 30. septembri 2009. aasta otsustega vaidlusalused disainilahendused määruse nr 6/2002 artikli 5 tähenduses uudsuse puudumise tõttu kehtetuks.
- 8 Hageja esitas 27. novembril 2009 EUIPO-le tühistamisosakonna otsuste peale määruse nr 6/2002 artiklite 55–60 alusel kaebused.

- 9 EUIPO kolmas apellatsioonikoda tühistas 2. novembri 2010. aasta otsustega (asjad R 1451/2009-3 ja R 1452/2009-3) tühistamisosakonna otsused, kuna need olid uudsuse puudumises seisneva kehtetuse põhjuse osas piisavalt põhjendamata, kuid kuulutas vaidlusalused disainilahendused kehtetuks määruse nr 6/2002 artikli 6 tähenduses eristatavuse puudumise tõttu.
- 10 Hageja esitas 11. veebruaril 2011 nende otsuste peale Üldkohtule hagid.
- 11 Üldkohus tühistas 13. novembri 2012. aasta kohtuotsusega Antrax It vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – THC (Kütteradiaatorid) (T-83/11 ja T-84/11, edaspidi „13. novembri 2012. aasta kohtuotsus“, EU:T:2012:592) 2. novembri 2010. aasta otsused põhjusel, et apellatsioonikoda ei olnud analüüsinud hageja esitatud argumenti, mis puudutas asjaomase sektori küllastumist. Üldkohus rõhutas sellega seoses, et võimalik kunstiliste lahenduste ammendumine selle tõttu, et väidetavalt eksisteerib teisi termosifoon-soojusvahetite või radiaatorite disainilahendusi, millel on üldjoontes samad tunnused kui asjaomastel disainilahendustel, on vaidlusaluste disainilahenduste eristatavuse hindamisel asjakohane niivõrd, kui võrd see võib ajendada asjatundajast kasutajat olema tähelepanelikum nende erinevate disainilahenduste sisemiste proportsioonide erinevuste suhtes. Seetõttu tühistas Üldkohus 2. novembri 2010. aasta otsused, kuna kunstiliste lahenduste ammendumise seisukohta ei olnud põhjendatud.
- 12 Pärast 13. novembri 2012. aasta kohtuotsust (T-83/11 ja T-84/11, EU:T:2012:592) saadeti asjad EUIPO-le tagasi ning neile anti uued viitenumbrid R 1272/2013-3 ja R 1273/2013-3. Kõnealused asjad määrati EUIPO kolmandale apellatsioonikojale.
- 13 Eespool punktis 12 nimetatud mõlema asja ettekandja kolmandas apellatsioonikojas palus 13. veebruaril 2014 pooltel esitada ühe kuu jooksul oma seisukohad ja tõendid selle kohta, kas asjaomane sektor on küllastunud või mitte, ning asjatundjast kasutajale kõnealustest disainilahendustest jääva üldmulje kohta.
- 14 Hageja esitas oma seisukohad ja tõendid 12. märtsil 2014. Samal päeval esitas menetlusse astuja oma seisukohad.
- 15 Kolmas apellatsioonikoda jättis 10. oktoobri 2014. aasta otsustega (edaspidi „vaidlustatud otsused“) kaebused rahuldamata ja tunnistas vaidlusalused disainilahendused kehtetuks.
- 16 Apellatsioonikoda leidis, et ta peab vastavalt määruse nr 6/2002 artikli 61 lõikele 6 tegema otsuse asjaomase sektori või turu küllastumise kohta, kuna Üldkohus sedastas 13. novembri 2012. aasta kohtuotsuses (T-83/11 ja T-84/11, EU:T:2012:592), et nimetatud kunstiliste lahenduste ammendumist, mis võib ajendada asjatundajast kasutajat olema nende erinevate disainilahenduste sisemiste proportsioonide erinevuste suhtes tähelepanelikum, ei ole eelnevalt tühistatud otsustes piisavalt analüüsitud. Apellatsioonikoda leidis, et ta peab tegema kindlaks, kas poolte esitatud tõendite ja argumentide põhjal on asjaomane sektor küllastunud, kuna esineb ohtralt teisi disainilahendusi, millel on üldjoontes samad tunnused kui asjaomastel disainilahendustel (vaidlustatud otsuste punktid 14, 17–19 ja 25). Apellatsioonikoda rõhutas, et käesoleval juhul tuleb nimetatud analüüs läbi viia konkreetselt termosifoon-soojusvahetite, mitte kütteseadmete sektori osas (vaidlustatud otsuste punkt 29).
- 17 Apellatsioonikoda märkis siinkohal, et pool, kes tugineb kunstiliste lahenduste ammendumisele, peab esitama selle kohta kõik selged, täpsed, seostatud ja ajakohased tõendid (vaidlustatud otsuste punktid 36, 41 ja 50). Ta järeldas sisuliselt, et hageja poolt asjaomase sektori küllastumise kohta esitatud tõendid ei ole ammendavad, on halva kvaliteediga ning oleksid pidanud olema paremini seostatud ja täpsemad. Peale selle rõhutas ta, et hageja 12. märtsi 2014. aasta seisukohtade lisas esitatud kataloogid ei ole dateeritud või siis puudutasid need aastaid 2004 ja 2006 (vaidlustatud otsuste punktid 41–46).

- 18 Apellatsioonikoda märkis vastandatud disainilahenduste võrdluse osas sisuliselt, et sarnaseid jooni, mis puudutavad termosifoon-soojusvahetite ja kiirgustorude kuju ja omavahel ühendamist, on neil rohkem kui need vähesed erinevused, mis seisnevad sügavuses ja sisemiste proportsioonide suhetes, torude vastavas vahemaas ja arvus, mida on vaja tähelepanelikult analüüsida (vaidlustatud otsuste punktid 52–62). Apellatsioonikoda järeldas sellest, et vaidlusalused disainilahendused ei ole määruse nr 6/2002 artikli 6 tähenduses eristatavad, kuna asjatundjast kasutajale nendest jääv üldmulje ei erine varasemate disainilahenduste kujust ja välimusest jäävast üldmuljest (vaidlustatud otsuse punkt 64).

Poolte nõuded

- 19 Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsused,
- sellest tulenevalt tunnistada vaidlusalused disainilahendused ilma vastavaid asju EUIPO-le tagasi saatmata kehtivaks;
- „tuvastada vastuolu määruse nr 216/96 artikli 1d ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 vahel“;
- mõista kohtukulud solidaarselt välja EUIPO-lt ja menetlusse astujalt ning mõista EUIPO menetlusega kaasnenud kulud välja menetlusse astujalt.

- 20 EUIPO palub Üldkohtul:

- jätta hagid rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

- 21 Menetlusse astuja palub Üldkohtul:

- jätta hagid rahuldamata ja tunnistada vaidlusalused disainilahendused kehtetuks;
- mõista kulud, sealhulgas EUIPO menetlusega kaasnenud kulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 22 Hageja põhjendab oma tühistamishagi sisuliselt nelja väitega. Esimese väite kohaselt sisuliselt on rikutud apellatsioonikoja erapooletuse kohustust, mis tuleneb Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 41 lõikest 1, ning komisjoni 5. veebruari 1996. aasta määrust (EÜ) nr 216/96, mis näeb ette siseturu harmoneerimisameti apellatsioonikomisjonide protseduurireeglid (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (EÜT 1996, L 28, lk 11; ELT eriväljaanne 17/01, lk 221), muudetud komisjoni 6. detsembri 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 2082/2004 (ELT 2004, L 360, lk 8), teise väite kohaselt on rikutud määruse nr 6/2002 artiklit 6 ja artikli 61 lõiget 6, kolmandaks ja teise võimalusena väidetakse, et on rikutud nimetatud määruse artiklit 6 ja artikli 63 lõiget 1 ning õiguspärase ootuse kaitse, hea halduse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid, ning neljandaks ja kolmanda võimalusena väidetakse, et on rikutud sama määruse artiklit 6 ja artikli 62 esimest lauset, mis käsitlevad põhjendamiskohustust.
- 23 Kohtuistungil esitas hageja väite, et EUIPO on rikkunud mõistliku menetlusaja põhimõtet.

- 24 Üldkohtu kodukorra artikli 84 lõike 1 kohaselt on menetluse käigus uute väidete esitamine keelatud, välja arvatud juhul, kui need tuginevad faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus. Siiski tuleb lugeda vastuvõetavaks väide, millega laiendatakse hagiavalduses varem otseselt või kaudselt esitatud väidet ning mis on selle väitega tihedalt seotud (vt kohtuotsus, 30.5.2013, Moselland vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Renta Siete (DIVINUS), T-214/10, ei avaldata, EU:T:2013:280, punkt 69 ja seal viidatud kohtupraktika). Käesoleval juhul tunnistas hageja Üldkohtus, et ta ei ole hagiavalduses esitanud mõistliku menetlusaja rikkumisest tulenevat väidet, milles viidatakse harta artiklile 41 üksnes seoses etteheitega, et on rikutud apellatsioonikoja erapooletuse kohustust.
- 25 Seetõttu tuleb vastuvõetamatuse tõttu jätta läbi vaatamata väide, et EUIPO on rikkunud mõistlikku menetlusaega, nagu leidis ka EUIPO.

Esimene väide, et on rikutud harta artikli 41 lõiget 1 ning määrust nr 216/96

- 26 Hageja väidab sisuliselt, et on rikutud tema õigust erapooletule menetlusele, mis tuleneb harta artikli 41 lõikest 1, ning määrust nr 216/96. Esimese väite raames esitab hageja ka määruse nr 216/96 artikli 1d õigusvastasuse väite.
- 27 Üldkohus leiab, et kõigepealt tuleb analüüsida seda õigusvastasuse väidet.

–Õigusvastasuse väide

- 28 Kõigepealt palub hageja hinnata ja tuvastada vastuolu määruse nr 216/96 artikli 1d ja harta artikli 41 vahel. See nõue, mis on väljendatud hagiavalduste punktides 19 ja 20, sisaldub ka hageja kolmandas väites.
- 29 EUIPO väidab sisuliselt, et hageja asjaomane nõue on vastuvõetamatu, kuna Üldkohus ei ole pädev seda menetlema, sest selleks on pädev üksnes Euroopa Kohus.
- 30 Kõigepealt tuleb meenutada, et määruse nr 6/2002 artikli 61 lõike 2 sõnastuse kohaselt võib apellatsioonikodade otsuse peale esitatud hagi „aluseks [...] olla pädevuse puudumine, olulise menetlusnormi rikkumine, asutamislepingu, [asjaomase] määruse või nende rakendusnormide rikkumine või võimu kuritarvitamine“. Käesoleval juhul nähtub hageja esitatud hagidest, et viimane heidab apellatsioonikojale ette õigusvastase õigusnormi kohaldamist, kuivõrd nimetatud säte on vastuolus hartaga ning viimasel on ELL artikli 6 lõike 1 sätete kohaselt aluslepingutega võrreldes samaväärne õigusjõud. Seega esitas hageja – ilma et ta oleks otsesõnu tuginenud ELTL artiklile 277 nimetatud sätte tähenduses – õigusvastasuse väite, nõudes, et Üldkohus tunnistaks määruse nr 216/96 artikli 1d käesoleva vaidluse suhtes kohaldamatuks (vt selle kohta ja analoogia alusel kohtuotsus, 12.7.2001, Kik vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, ei avaldata, T-120/99, EU:T:2001:189, punkt 20).
- 31 ELTL artikli 277 kohaselt võib kohtuvaidluses, kus arutamisele tuleb liidu institutsiooni, organi või asutuse vastuvõetud üldkohaldatav akt, taotleda Euroopa Liidu Kohtult artikli 263 teises lõigus esitatud alustel, sealhulgas aluslepingute rikkumine, selle õigusakti kohaldamata jätmist. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt väljendab ELTL artikkel 277 üldpõhimõtet, mis tagab igale isikule, kes soovib saavutada teda otseselt ja isiklikult puudutava otsuse tühistamise, õiguse saavutada institutsiooni sellise varasema akti tühistamine, mis on vaidlustatud otsuse õiguslik alus, kui isikul endal ei olnud ELTL artikli 263 alusel õigust esitada hagi selle akti peale, mille tagajärgi ta peab taluma, kuid mille tühistamist ta ei ole saanud nõuda (kohtuotsus, 6.3.1979, Simmenthal vs. komisjon, 92/78, EU:C:1979:53, punkt 39). Seetõttu ei takista asjaolu, et määruses nr 6/2002 ei ole õigusvastasuse väidet kui täiendavat õigust, millele õigussubjektid võivad EUIPO apellatsioonikodade otsuse tühistamist või muutmist nõudes Üldkohtus tugineda, otsesõnu nimetatud, neil vastavas hakis seda väidet esitada. Nimetatud õigus tuleneb eespool osutatud üldpõhimõttest (vt selle kohta ja analoogia alusel kohtuotsus, 12.7.2001, Kik vs. Siseturu Ühtlustamise Amet, T-120/99, EU:T:2001:189, punkt 21).

- 32 Tuleb märkida, et EUIPO argumendid, mille kohaselt üksnes Euroopa Kohus on pädev akte liidu õigusega vastuolus olevaks tunnistama, tuleneb tegelikult segiajamisest Euroopa Kohtu ainupädevusega, mis tuleneb ELTL artikli 267 teisest lõigust õigusaktide kehtivust käsitlevate eelotsuse küsimuste menetlemisel. Käesolevas asjas ei ole aga tegemist liikmesriigi kohtu esitatud küsimusega, mis on kerkinud üles kohtuasja käigus liikmesriigi kohtus.
- 33 Seetõttu tuleb tagasi lükata EUIPO argument, mille kohaselt hageja kõnealune nõue on vastuvõetamatu.
- 34 Sisulistes küsimustes väidab hageja, et määruse nr 216/96 artikkel 1d on harta artikli 41 lõikes 1 ette nähtud erapooletuse kohustusega vastuolus seetõttu, et ei näe ette apellatsioonikodade koosseisu muutmise kohustust, kui asi saadetakse pärast teatava otsuse tühistamist tagasi selle otsuse teinud kojale.
- 35 Harta artikli 41 lõige 1, mis käsitleb õigust heale haldusele, näeb ette, et „[i]gäühel on õigus sellele, et liidu institutsioonid, organid ja asutused käsitleksid tema küsimusi erapooletult, õiglaselt ning mõistliku aja jooksul“.
- 36 Määruse nr 216/96 artikkel 1d, muudetud kujul, on sõnastatud järgmiselt:
- „1. Kui [...] toovad Euroopa [Liidu] Kohtu otsuse rakendamisega seotud meetmed kaasa apellatsioonikodade tehtud otsuse täieliku või osalise tühistamise ning asi on vaja saata uuesti läbivaatamisele asjaga seotud otsuse teinud apellatsioonikodadesse, otsustab juhatus, kas asi saadetakse tagasi otsuse vastu võtnud kojale, mõnele teisele kojale või suurkojale.
2. Kui asi saadetakse tagasi mõnele teisele kojale, moodustatakse viimane nii, et seal ei ole ühtegi liiget, kes oleks osalenud vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel. Käesolevat sätet ei kohaldata, kui asi saadetakse tagasi suurkojale.“
- 37 Esitatud sõnastusest ei nähtu, et kui asi saadetakse tagasi apellatsioonikojale, kes tegi tühistatud otsuse, peab apellatsioonikodade juhatus moodustama apellatsioonikoja nii, et seal ei ole ühtegi liiget, kes oleks osalenud vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel.
- 38 Olgu meenutatud, et EUIPO apellatsioonikodade menetlus ei ole mitte kohtu- vaid haldusmenetlus (vt kohtuotsus, 20.4.2005, *Krüger vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Calpis (CALPICO)*, T-273/02, EU:T:2005:134, punkt 62 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 39 Üldkohus on juba varem sedastanud, et ühegi õigusnormi ja põhimõttega ei ole vastuolus see, kui asutus paneb teatava otsuse tühistamise otsuse rakendamiseks algatatud asja uuesti läbivaatamise kohustuse samale ametnikule ning erapooletuse kohustusest ei saa tuletada üldpõhimõtet, et haldus- või kohtuasutusel on kohustus määrata asi selle asutusel muule kogule või organile, mille koosseis moodustatakse muul moel (vt selle kohta haldusasutuse olukorra analüüsiga seoses kohtuotsus, 11.7.2007, *Schneider Electric vs. komisjon*, T-351/03, EU:T:2007:212, punktid 185–188 ja seal viidatud Euroopa Inimõiguste Kohtu praktika, ning kohtukoosseisu analüüsiga seoses kohtuotsus, 1.7.2008, *Chronopost ja La Poste vs. UFEX jt*, C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, punktid 51–60 ja seal viidatud Euroopa Inimõiguste Kohtu praktika).
- 40 Seetõttu tuleb järeldada, et määruse nr 216/96 artikli 1d alusel tehtud juhatuse otsus määrata asi pärast tühistamist samale apellatsioonikojale, kes tegi eelmise otsuse, ilma et juhatusel olnuks kohustust moodustada see apellatsioonikoda teistmoodi, ei riku haldusasutuse erapooletuse kohustust harta artikli 41 lõike 1 tähenduses.
- 41 Seetõttu tuleb tagasi lükata õigusvastasuse vastuväide ning sellest tulenevalt hageja kolmas nõue.

–Määruse nr 216/96 ja apellatsioonikodade erapooletuse kohustuse rikkumine

- 42 Hageja märgib esimeses väites, et on rikutud tema õigust sellele, et tema hagensid käsitletaksa harta artikli 41 lõike 1 tähenduses erapooletult, ning kaudselt ka seda, et rikutud on määrust nr 216/96. Ta väidab esiteks, et asjad on saadetud tagasi samale apellatsioonikojale, kuhu kuulub muu hulgas üks apellatsioonikoja liige, kes tegi Üldkohtu poolt tühistatud otsuse, teiseks, et kõnealused asjad tulnuks määrata suurkojale, nagu EUIPO eeskirjad seda lubavad, ning kolmandaks, et apellatsioonikoda on igal juhul olnud subjektiivselt erapoolik.
- 43 EUIPO ja menetlusse astuja vaidlevad sellele argumendile vastu. Mis puutub asjade saatmisesse tagasi apellatsioonikojale, kes oli teinud tühistatud otsused ja kelle koosseis on osaliselt sama, siis märgib EUIPO kõigepealt, et selline tagasisaatmine on määruse nr 216/96 artiklis 1d ette nähtud võimalus; lisaks ei ole hageja vaidlustanud EUIPO-s seda, et kaebus määratakse uuesti samale apellatsioonikojale, ja lõpuks ei eelda apellatsioonikoja moodustamine nii, et sellesse ei kuuluks ühtki tühistatud otsuse teinud koosseisu liiget, seda, et asi määratakse muule apellatsioonikojale. Mis puutub võimalusse määrata pärast otsuse tühistamist Üldkohtu poolt asi suurkojale, siis väidab EUIPO, et määruse nr 216/96 artikli 1c lõigetes 1 ja 2, selleks ettenähtud tingimused ei olnud käesoleval juhul täidetud.
- 44 Esiteks tuleb ümber lükata kriitika selles osas, et juhatus saatis asjad tagasi samale apellatsioonikojale, kuhu kuulub ka üks liige apellatsioonikojast, kes tegi Üldkohtu tühistatud otsused. Nagu eespool punktides 36 ja 37 märgitud, ei olnud juhatusel, kui ta otsustas saata asjad tagasi samale apellatsioonikojale, määruse nr 216/96 kohaselt kohustust moodustada see apellatsioonikoda teistmoodi. Peale selle nähtub eespool punktides 38–40, et erapooletuse kohustust harta artikli 41 lõike 1 tähenduses ei ole rikutud pelgalt seetõttu, et asjad on määratud üksusele, mille koosseisu kuulub osa ametnikke, kes seda on juba analüüsinud.
- 45 Mis teiseks puutub argumenti, mille kohaselt juhatus oleks pidanud määrama asjad suurkojale, siis tuleb meenutada, mis alustel on määruse nr 216/96 kohaselt põhjendatud see, et juhatus määrab asja suurkojale.
- 46 Määruse nr 216/96 artikli 1b lõige 3 sätestab, et „[j]uhatus võib kas apellatsioonikodade juhataja enda initsiatiivil või juhatuse liikme nõudel saata [apellatsioonikojale määratud asja suur]kojale edasi, kui ta leiab, et asja juriidiline keerukus, asja olulisus või muud teatud tingimused seda õigustavad, eriti kui apellatsioonikodad on teinud kõnealuse asjaga seotud õiguslikes küsimustes erinevaid otsuseid.“ [täpsustatud tõlge] Sama artikli lõige 1 näeb ette, et apellatsioonikoda võib samade kriteeriumide alusel anda talle määratud asja edasi suurkojale.
- 47 Käesoleval juhul tuleb märkida, et määruse nr 216/96 artikli 1b lõike 3 ja artikli 1d lõike 1 sõnastuse alusel on asja määramine suurkojale juhatuse vaba valik ning igal juhul ei ole hageja esitanud ühtki asjaolu, mis võiks tõendada, et käesoleval juhul on täidetud nii määruse artikli 1b lõikes 3 kui ka artikli 1b lõikes 1 ette nähtud tingimused, mis suurkojale määramist õigustavad. Ta tugineb üksnes „otsuse olulisusele, arvestades Üldkohtu seisukohti“ ja „vastava vaidluse tasemele“, selgitamata, milles seisneb otsuse väidetav olulisus. Asjaolu, et 13. novembri 2012. aasta kohtuotsusega (T-83/11 ja T-84/11, EU:T:2012:592) tühistati 2. novembri 2010. aasta otsused kunstiliste lahenduste ammendumise seisukoha osas põhjenduste eitamata jätmise tõttu, ei kujuta endast õiguslikku keerukust, asja olulisust või erisust, mis õigustab asja määramist suurkojale. Seetõttu tuleb märkida, et käesolevas asjas ei esine alust, mis põhjendab asjade suurkojale määramist, ning ei ole vaja analüüsida küsimust, kas väidetava õigusvastasuse tõttu on vaidlustatud otsuste tühistamine põhjendatud.
- 48 Mis kolmandaks puutub argumenti, et apellatsioonikoda on väidetavalt olnud subjektiivselt erapoolik, siis tuleb nentida, et hageja ei ole esitanud ühtki argumenti selle kohta, et apellatsioonikoja üks või mitu liiget on olnud subjektiivselt erapoolikud.
- 49 Seetõttu tuleb esimene väide tagasi lükata.

Teine väide, et on rikutud määruse nr 6/2002 artiklit 6 ja artikli 61 lõiget 6

- 50 Hageja soovib oma teise väitega tõendada, et apellatsioonikoda on kunstiliste lahenduste ammendumise kohta esitatud tõendite ja seetõttu vaidlusaluste disainilahenduste eristatavuse hindamisel määruse nr 6/2002 artikli 6 tähenduses eksinud. Nii toimides rikkus apellatsioonikoda kohustust „võtta meetmeid, mis on [13. novembri 2012. aasta kohtuotsuse (T-83/11 et T-84/11, EU:T:2012:592)] täitmiseks vajalikud“ vastavalt määruse artikli 61 lõikele 6.
- 51 EUIPO ja menetlusse astuja vaidlevad sellele argumendile vastu.
- 52 Määruse nr 6/2002 artikli 6 lõike 1 punkti b sõnastusest nähtub, et eristatavust tuleb ühenduse registreeritud disainilahenduse puhul hinnata vastavale asjatundjast kasutajale jääva üldmulje põhjal. Asjatundjast kasutajale jääv üldmulje peab olema erinev üldmuljest, mis jääb kõigist neist disainilahendustest, mis on enne registreerimistaotluse esitamise kuupäeva, või kui nõutakse prioriteeti, enne prioriteedikuupäeva avalikkusele kättesaadavaks tehtud. Määruse nr 6/2002 artikli 6 lõige 2 täpsustab, et eristatavuse hindamisel tuleb võtta arvesse autori vabadusastet disainilahenduse väljatöötamise käigus.
- 53 Nagu kohtupraktikast nähtub, tuleneb disainilahenduse eristatavus asjatundjast kasutajale jäävast erinevast üldmuljest või „déjà vu“-efekti puudumisest seoses mis tahes varasema disainilahendusega, võtmata arvesse erinevusi, mis on niivõrd vähe silmatorkavad, et ei mõjuta nimetatud üldmuljet, olgugi et tegemist on enama kui tähtsust mitte omavate üksikasjadega, kuid võttes arvesse sedavõrd silmatorkavaid erinevusi, mis tingivad erineva üldmulje (vt kohtuotsus, 7.11.2013, Budziewska vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Puma SE (Hüppav kaslane), T-666/11, ei avaldata, EU:T:2013:584, punkt 29 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 54 Hinnates teatava disainilahenduse eristatavust olemasolevatest disainilahendustest, tuleb võtta arvesse selle toote laadi, millele disainilahendust kohaldatakse või milles see sisaldub, ning eelkõige tööstusharu, kuhu see kuulub (määruse nr 6/2002 põhjendus 14), ja disainilahenduse loonud autori vabadusastet, võimalikku kunstiliste lahenduste ammendumist, mis võib ajendada asjatundjast kasutajat olema tähelepanelikum võrreldavate disainilahenduste erinevuste suhtes, ning seda, kuidas vastavat toodet kasutatakse, eriti seoses kasutamisel tavaliselt toimuva käsitsemisega (vt kohtuotsus, 7.11.2013, Hüppav kaslane, T-666/11, ei avaldata, EU:T:2013:584, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 55 Kunstiliste lahenduste ammendumine, mis ei piira küll autori vabadusastet, võib, kui see on tõendatud, ajendada kasutajat olema vastandatud disainilahenduste üksikasjade erinevuste suhtes tähelepanelikum. Seetõttu võib disainilahendus olla kunstiliste lahenduste ammendumise korral eristatav omaduste tõttu, mis ammendumise puudumise korral ei tingiks asjatundjast kasutajale jäävat erinevat üldmuljet (vt selle kohta kohtuotsused, 12.3.2014, Tubes Radiatori vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Antrax It (Radioaator), T-315/12, ei avaldata, EU:T:2014:115, punkt 87 ja seal viidatud kohtupraktika, ja 29.10.2015, Roca Sanitario vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Villeroy & Boch (Ühe kangiga kraan), T-334/14, ei avaldata, EU:T:2015:817, punkt 83).
- 56 Disainilahenduse eristatavuse hindamisel tuleb arvestada ka asjatundjast kasutaja vaatepunktiga. Nagu väljakujunenud kohtupraktikast nähtub, on asjatundja eriti tähelepanelik ning tunneb teataval määral asjaomase toote varasemaid kunstilisi lahendusi, see tähendab asjaomast toodet puudutavate nende disainilahenduste ajalugu, mis on tehtud kättesaadavaks vaidlustatud disainilahenduse registreerimise taotluse esitamise päeva või sõltuvalt olukorrast prioriteedikuupäeva seisuga (kohtuotsused, 18.3.2010, Grupo Promer Mon Graphic vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – PepsiCo (Ümmarguse reklaameseme kujutis), T-9/07, EU:T:2010:96, punkt 62; 9.9.2011, Kwang Yang Motor vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Honda Giken Kogyo (Sisepõlemismootor), T-11/08, ei avaldata, EU:T:2011:447, punkt 23, ja 6.6.2013, Kastenholz vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Qwatchme (Kella numbrilauad), T-68/11, EU:T:2013:298, punkt 57).

- 57 Käesoleval juhul määratles apellatsioonikoda asjatundjast kasutaja isikuna, kes ostab kütteradiaatori oma eluruumidesse paigutamiseks ja kes, olemata tööstusdisaini spetsialist (nagu seda on arhitekt või sisekujundaja), on kursis turu pakkumistega, moesuundadega ja toote põhiomadustega. Apellatsioonikoda leidis õigesti, et seda määratlust on 13. novembri 2012. aasta kohtuotsuse (T-83/11 ja T-84/11, EU:T:2012:592) punktides 41 ja 42 kinnitatud. Peale selle ei ole pooled seda määratlust vaidlustanud.
- 58 Lisaks leidis apellatsioonikoda, et kuna arvestatavad tehnilised või õiguslikud piirangud puuduvad, võis autor valida torude ja kollektori disaini osas suure hulga erinevate kujude vahel. Samuti leidis apellatsioonikoda põhjendatult, et hinnangut, mille kohaselt autori vabadusaste ei ole käesoleval juhul piiratud, on 13. novembri 2012. aasta kohtuotsuse (T-83/11 et T-84/11, EU:T:2012:592) punktides 46–52 kinnitatud.
- 59 Hageja esitab teise väite toetuseks, mille kohaselt on apellatsioonikoda teinud kunstiliste lahenduste ammendumist puudutavate tõendite hindamisel vigu, sisuliselt kaks põhjendust. Esimeses põhjenduses märgib hageja, et apellatsioonikoda eksis kunstiliste lahenduste ammendumise ajale antud hinnangus, pidades selleks vaidlustatud otsuste kuulutamise aega, nimelt oktoobrit 2014, kuid seda oleks tulnud hinnata vaidlusaluste disainilahenduste registreerimise taotluse esitamise seisuga, milleks on september 2006. Hageja väitel leidis apellatsioonikoda ekslikult, et hageja poolt tema 12. märtsi 2014. aasta seisukohtade lisas esitatud need tõendid kunstiliste lahenduste ammendumise kohta, mis puudutasid registreerimise aega (ajavahemik 2004–2006) ei ole „päevakohased“. Seda viga tõendab ka vaidlustatud otsustes olevikuaja kasutamine ning erinevad viited asjaomase sektori „päevakohasele“ seisule.
- 60 EUIPO vaidleb vastu sellele, et sektori küllastumise analüüs viidi läbi vaidlustatud otsuste seisuga. Peale selle leiab ta, et isegi kui see on nii, on need tõendid, kuna need ei olnud piisavad sektori vaidlustatud otsuste seisuga küllastumise tõendamiseks, veel vähem piisavad kunstiliste lahenduste ammendumise tõendamiseks ka vaidlusaluste disainilahenduste registreerimistaotluse esitamise aja seisuga, kuna ei ole loogiline arvata, et varem küllastunud sektor ei ole teatava aja järel enam küllastunud.
- 61 Apellatsioonikoda leidis, et arvestades eelkõige 13. novembri 2012. aasta kohtuotsust (T-83/11 ja T-84/11, EU:T:2012:592), ei saa ajaolu, et asjaomane sektor on küllastunud, käesoleval juhul väita ega tõendada eelduste põhjal ja kokkuvõtlikult, nagu seda on mõnikord varem tehtud. Te leidis, et arvestades konkreetse disainilahenduse eristatavuse kindlakstegemisel kunstiliste lahenduste ammendumise õiguspõhimõtte olulisust ja asjakohasust, on vaja, et pool, kes sellele tugineb, nimelt hageja, esitab selle kohta piisavalt selged, täpsed ja seostatud tõendid. Ta lisas vaidlustatud otsuste punktis 41, et need tõendid peavad olema ka „päevakohased“. Ta tõi välja, et EUIPO määras selleks pooltele argumentide ja tõendite esitamiseks uue tähtaja. Ta lisas muu hulgas, et dokumendid, mille hageja oma 12. märtsi 2014. aasta seisukohtadele lisas, nimelt tema teatava kataloogi väljavõtted, menetluse astuja teatava kataloogi väljavõtted, vastava sektori viie muu ettevõtja (Tubes, Tubor, The Radiator Company, Metalform ja Rondra) kataloogide väljavõtted ning kujutis, millel võrreldakse vaidlusaluste disainilahenduste kohaselt valmistatud radiaatorit varasema disainilahendusega radiaatoriga, ei ole ammendavad, kuna kataloogide väljavõtetel on näha vaid mõned üksnes viie tootja poolt valmistatavate kütteradiaatorite mudelid, näitamata ära kogu tootevalikut, mida need tootjad ja muud tootjad pakuvad. Peale selle tõi apellatsioonikoda välja teatavate radiaatorite reproduktsioonide väga kehva kvaliteedi, mille tõttu ta ei saanud nende jooni ja kontuure hinnata, ja väljendas kahetsust, et kujutised olid kataloogiväljavõtted, mitte disainilahenduste registreeringute kujutised. Lõpuks rõhutas apellatsioonikoda vaidlustatud otsuste punktis 46, et kõnealused kataloogid ei olnud dateeritud või siis olid aastatest 2004 ja 2006. Apellatsioonikoda lisas, et tõend asjaomasel sektoril valitseva küllasuse kohta oleks pidanud seisnema tihedamalt seostatud ja täpsemates tõendites nagu muud kataloogid ja dokumentaalsed tõendid paljude konkureerivate ettevõtete pakutavate toodete kohta, sektori ekspertide seisukohad, tootjate ja tarbijate ühenduste seisukohad, asjaomasel sektoril tegutsevate hulgemüüjate kataloogid ja hinnakirjad ja lõpuks selles sektoril kolmandate isikute poolt läbiviidud küsitlused ja uuringud. Apellatsioonikoda järeldas sellest, et kogu esitatud dokumentatsioon

on kunstiliste lahenduste ammendumise ja seda enam asjaomase sektori küllastumist puudutava hageja väite paikapidavuse tõendamiseks ebapiisav. Apellatsioonikoda lisas, et teatavad esitatud tõendites kujutatud disainilahendused erinevad isegi visuaalselt muudest hageja esitatud näidetest.

- 62 Mis puutub EUIPO varasematesse otsustesse kõnealuse sektori küllastumise kohta ja eelkõige 17. aprilli 2008. aasta otsusesse (asi R 976/2007-3), milles apellatsioonikoda mainis asjaolu, et kütteradiaatorite (*radiator per riscaldamento*) sektori küllastumine on „üldteada“ asjaolu, siis leidis apellatsioonikoda sisuliselt, et tema varasem otsustuspraktika on piisav argument üksnes siis, kui seda kinnitavad dokumendid, mis annavad ühemõtteliselt edasi „asjaolude päevakohast seisust“, mis käesoleval juhul aga nii ei ole.
- 63 Kõigepealt nähtub kohtupraktikast, et määruse nr 6/2002 artikli 6 lõike 1 kohaselt tuleb vaidlusaluse disainilahenduse eristatavust ja võimalikku kunstiliste lahenduste ammendumist tõendada vastava disainilahenduse registreerimise taotluse esitamise kuupäeva seisuga (vt selle kohta kohtuotsus, 29.10.2015, Ühe kangiga kraan, T-334/14, ei avaldata, EU:T:2015:817, punkt 87). EUIPO seda ka ei vaidlusta.
- 64 Käesoleval juhul tuleb märkida, et apellatsioonikoda eksis selles osas, mis seisuga tuleb võimalikku kunstiliste lahenduste ammendumist hinnata, nagu väidab hageja. Apellatsioonikoda leidis vaidlustatud otsuste punktis 46, et need hageja esitatud kataloogid, mis olid dateeritud, „olid aastatest 2004 ja 2006“ (vaidlustatud otsuste itaaliakeelses versioonis on märgitud: „In fine, occorre anche sottolineare che i cataloghi in questione sono non datati, o che quando presentano data, essi corrispondono agli anni 2004 e 2006“), millega ta andis mõista, et need aastad ei ole kunstiliste lahenduste ammendumise hindamisel asjakohased. Kuid vähemalt 2006. aasta kataloog vastab vaidlusaluste disainilahenduste registreerimise aastale ja on seega kunstiliste lahenduste ammendumise hindamisel asjakohane. Lisaks tuleb rõhutada, et apellatsioonikoda märkis vaidlustatud otsuste punktis 41, et „arvestades selle asjaolu [nimelt kunstiliste lahenduste ammendumine] määravat tähtsust, ei tohi selles osas lähtuda eeldustest ja tuleb läbi viia hindamine kõiki selgeid, täpseid, seostatuid ja ajakohaseid tõendeid arvesse võttes“, andes mõista, et tema analüüsib kunstiliste lahenduste ammendumist vaidlustatud otsuste tegemise seisuga. Seda kinnitab vaidlustatud otsuste punkt 49, milles apellatsioonikoda märkis järgmist:

„[EUIPO] varasemad [aastatel 2007 ja 2008 tehtud] otsused asjaomase sektori küllastumise kohta, millele omanik on tuginenud, ei kujuta endast piisavat tõendit, kui neid ei kinnita dokumendid, mis ühemõtteliselt kajastavad päevakohast seisust [...]“.

- 65 Selles kontekstis ei saa väljend „päevakohane seis“ viidata 2006. aastale.
- 66 Eeltoodud arvestades tuleb seega nentida, et apellatsioonikoda hindas kunstiliste lahenduste ammendumist vääralt kuupäeva seisuga. Vastupidi EUIPO väidetele on esiteks eespool punktis 64 esitatud erinevad viited asjaolude päevakohasele seisule, teiseks asjaolu, et 2004. ja 2006. aasta katalooge ei peetud tõenditeks, mis käsitlevad asjassepuutuvat aega, ning kolmandaks olevikuaja kasutamine vaidlustatud otsuste asjakohastes punktides, tõendid, mis käesoleval juhul tervikuna on vastava vea tõendamiseks piisavad.
- 67 Lisaks tuleb tagasi lükata EUIPO argumendid, milles ta sisuliselt väidab, et kuna apellatsioonikoda leidis, et asjaomane sektor ei olnud vaidlustatud otsuste tegemise ajal küllastunud, ei saanud see olla küllastunud kaheksa aastat varem, kuna ei ole loogiline arvata, et varem küllastunud sektor võib seda hiljem mitte olla. Esiteks on ekslik väita, et apellatsioonikoda leidis vaidlustatud otsustes, et asjaomane sektor ei olnud vaidlustatud otsuste tegemise ajal küllastunud. Ta leidis üksnes, et kunstiliste lahenduste ammendumist vaidlustatud otsuste tegemise aja seisuga ei ole õiguslikult piisavalt tõendatud. Teiseks on nimetatud argumendi puhul tegemist üksnes tõendamata väitega, kuna EUIPO ei ole tõendanud, miks kunstiliste lahenduste ammendumine ei või kaheksa aasta pikkuse ajavahemiku jooksul varieeruda.

- 68 Siiski tuleb nentida, et apellatsioonikoja tehtud viga ei saa kaasa tuua vaidlustatud otsuste tühistamist.
- 69 Kuigi apellatsioonikoda leidis ekslikult, et 2004. ja 2006. aasta kataloogid ei puuduta hindamisel asjakohaseid aastaid, võttis apellatsioonikoda nende uurimise ikkagi ette ning järeldas, et need on sisuliste küsimuste kohta esitatud muid tõendeid arvestades kunstiliste lahenduste ammendumise tõendamiseks ebapiisavad. Ta märkis vaidlustatud otsuste punktis 40 samuti, et väljavõtted 2004. aasta kataloogist (Tubor) ja 2006. aasta kataloogist (The Radiator Company) olid kujutatud mudelite arvu mõttes ebapiisavad ning ei kujutanud asjaomaste tootjate kogu tootevalikut (kaks mudelit Tubori kataloogist ja kolm mudelit The Radiator Company kataloogist) ning The Radiator Company 2006. aasta kataloogi kujutised (mudelid Volcano ja Volcano Verticale) olid kehva kvaliteediga. Peale selle võttis ta oma järelduses, et esitatud kataloogide väljavõtted puudutasid üksnes viit tootjat, 2004. ja 2006. aasta katalooge arvesse. Apellatsioonikoda leidis, et tõenditeks oleksid pidanud olema tihemini seostatud ja täpsemad tõendid nagu muud kataloogid ja dokumentaalsed tõendid paljude konkureerivate ettevõtete pakutavate toodete kohta, sektori ekspertide seisukohad, tootjate ja tarbijate ühenduste seisukohad, asjaomases sektoris tegutsevate hulгимүүijate kataloogid ja hinnakirjad ning lõpuks asjaomases sektoris kolmandate isikute poolt läbiviidud küsitlused ja uuringud, kuid hageja esitas vaid mõned radiaatoreid tootvate ettevõtjate kataloogidest võetud kujutised. Lisaks märkis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuste punktis 44, et teatavad erinevatest kataloogidest võetud disainilahendused ja eelkõige teatavad The Radiator Company 2006. aasta kataloogist võetud näited erinevad visuaalselt muudest esitatud näidetest, märkides seejuures, et need näited ei ole asjakohased selle tõendamiseks, et esineb asjaomaste disainilahendustega väga sarnaseid mudeleid, ning seega kunstiliste lahenduste ammendumise tõendamiseks. Need kaalutlused, mis käsitlevad tõendite arvu ebapiisavust ja asjakohasuse puudumist, kehtivad ka kunstiliste lahenduste ammendumise hindamise kohta vaidlustatud disainilahenduste registreerimistaotluse esitamise aja seisuga.
- 70 Seetõttu tuleb lõplikult leida, et apellatsioonikoda järeldas õigesti, et tõendid kunstiliste lahenduste ammendumise hindamisel asjakohase aja kohta (nimelt tõendid 2006. aasta kohta) on ebapiisavad arvult, kvaliteedilt ja asjakohasuselt.
- 71 Seetõttu ei saa esimese põhjendusega nõustuda.
- 72 Teises põhjenduses märgib hageja, et apellatsioonikoda jättis arvestamata tõenditega turu küllastumise kohta, mille ta oli esitanud eelnevates EUIPO menetlustes, milles tehti otsused 2. novembril 2010.
- 73 Esiteks tuleb meenutada, et pärast 13. novembri 2012. aasta kohtuotsust (T-83/11 ja T-84/11, EU:T:2012:592) palus ettekandja pooltel esitada kõik tõendid ja seisukohad, mille nad soovivad esitada kunstiliste lahenduste ammendumise kohta. Hageja esitas seisukohad ja tõendid selle kohta 12. märtsil 2014. Need hageja 12. märtsi 2014. aasta seisukohtadele lisatud tõendid on nõuetekohaselt loetletud vaidlustatud otsuste punktis 39. Apellatsioonikoda nimetas vaidlustatud otsuste punktides 48–51 ka EUIPO varasemat otsustuspraktikat selles küsimuses.
- 74 Tuleb märkida, et vaidlustatud otsustes sõnaselgelt nimetatud dokumendid ei ole ainsad, mida apellatsioonikoda uuris, kuna vaidlustatud otsuste punkt 39 algab sõnaga „[e]elkõige“, mis rõhutab asjaolu, et alljärgnev hageja poolt kunstiliste lahenduste ammendumise kohta esitatud dokumentide loetelu ei ole ammendav ning apellatsioonikoja analüüs viidi läbi suurema arvu dokumentide põhjal. Siinkohal tuleb märkida, et apellatsioonikoda ei pea esitama ammendavat ning üksikasjalikku ülevaadet menetluse poolte igast arutluskäigust, vaid põhjendus võib olla kaudne tingimusel, et huvitatud isikud saavad teada põhjusi, miks apellatsioonikoja otsus tehti, ning pädeval kohtul on piisavalt tõendeid oma kontrolli teostamiseks (vt analoogia alusel kohtuotsus, 9.7.2008, Reber vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Chocodafabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, EU:T:2008:268, punkt 55 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 75 Teiseks tuleb nentida, et hageja poolt kunstiliste lahenduste ammendumise kohta esitatud tõendeid kogumina peeti selle tõendamisel ebapiisavaks, et vastavas sektoris on kunstilised lahendused ammendunud, nagu vaidlustatud otsuste punktist 41 nähtub.
- 76 Mis kolmandaks puutub hageja 3. septembri 2008. aasta seisukohtadele lisatud tõenditesse, nimelt (Cordivari) radiaatorite E.CO.TERM ja Runtal fotodesse, siis tuleb nentida, et need ei ole oma olemuselt sellised, mis lükkaksid vaidlustatud otsustes tõendite ebapiisavuse kohta tehtud järelduse ümber. Tegemist on radiaatoritest tehtud mõne fotoga, mida on kujutatud üksnes kolmel leheküljel. Ainus foto, mis kujutab kuut muude asjade seas olevat Cordivari radiaatorit (pealegi halvasti nähtavad) pärineb aastast 1997 ehk üheksa aastat enne aega, mille seisuga tuleb kunstiliste lahenduste ammendumist hinnata, ning kujutab radiaatoreid, millest neljal ei ole samu üldisi omadusi, mis on kõnealustel disainilahendustel. Sama kehtib radiaatoritest Runtal tehtud kuue foto kohta, millest kaks on kõnealuste radiaatoritega võrreldes täiesti erinevad. Peale selle ei ole need fotod dateeritud või kui viidet hinnakirjale tuleb tõlgendada kui kuupäeva, pärinevad need igal juhul aastast 2000. Mis puutub hageja 6. augusti 2009. aasta seisukohtadesse, siis tuleb märkida, et selles menetlusdokumendis ei ole esitatud ühtki argumenti, mis tõendaks, et seal esitatud võimalikud tõendid tõendavad kunstiliste lahenduste ammendumist. Seetõttu tuleb nentida, et hageja ei ole tõendanud, milliseid tõendeid kunstiliste lahenduste ammendumise kohta ei uuritud, kuid mis on apellatsioonikoja seisukoha muutmiseks piisavalt asjakohased ja määravad.
- 77 Seetõttu tuleb teine põhjendus ja seega teine väide tervikuna tagasi lükata.

Kolmas ja neljas väide, mis on esitatud teise võimalusena, ning mille kohaselt on rikutud määruse nr 6/2002 artiklit 6 ja artikli 63 lõiget 1, õiguspärase ootuse kaitse, hea halduse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid, ning määruse nr 6/2002 artiklit 6 ja artikli 62 esimest lauset, mis käsitlevad EUIPO otsuste põhjendamise kohustust

- 78 Kolmanda ja neljanda väitega, mis on esitatud teise võimalusena, heidab hageja sisuliselt apellatsioonikojale ette, et viimane kaldus kõrvale oma varasemast hageja poolt tõendina esitatud 17. aprilli 2008. aasta (asi R 976/2007-3) otsusest, milles apellatsioonikoda järeldas, et kütteradiaatorite turu küllastumine on „üldteada“ asjaolu. Neljandas väites, mille hageja on esitanud kolmanda võimalusena, heidab hageja ette selle kõrvalekaldumise põhjuste liiga kokkuvõtlikku põhjendust vaidlustatud otsuste punktis 51.
- 79 EUIPO ja menetlusse astuja vaidlevad sellele argumendile vastu.
- 80 Käesoleval juhul leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuste punktides 48 ja 49, et hoolimata tühistamisosakonna 12. aprilli 2007. aasta otsuses tehtud järeldustest ning apellatsioonikoja 17. aprilli 2008. aasta otsuses (asi R 976/2007-3) tehtud järeldustest, millele hageja viitab, ei saa hageja poolt esitatud dokumente pidada selle tõendamisel piisavaks, et päevakohase seisuga on asjaomane sektor niivõrd küllastunud, et asjatundjast kasutaja pöörab olulist tähelepanu võrreldavate disainilahenduste erinevustele. Apellatsioonikoda leidis, et EUIPO varasemad otsused asjaomase sektori küllastumise kohta ei kujuta endast piisavat argumenti, kui neid ei kinnita dokumendid, mis annavad ühemõtteliselt edasi asjaolude päevakohast seisust, kuna nende asjaolude osas ei saa midagi eeldada, sest kunstiliste lahenduste ammendumine ei saa põhineda üksnes üldtuntud asjaolul. Apellatsioonikoda rõhutas vaidlustatud otsuste punktis 50, et arvestades kunstiliste lahenduste ammendumise mõiste olulisust eelkõige käesolevate asjade kontekstis, peab omanik tingimata esitama piisavalt selgete, täpsete ja seostatud tõendite kogumi, mitte üksnes mõned kataloogidest võetud kujutised või – nagu käesoleval juhul – pelgalt viite EUIPO või apellatsioonikodade varasematele otsustele. Apellatsioonikoda märkis vaidlustatud otsuste punktis 51, et EUIPO otsuste õiguspärasust tuleb hinnata üksnes määruse nr 6/2002 alusel, nagu seda on tõlgendanud liidu kohus, mitte EUIPO varasema otsustuspraktika alusel. Apellatsioonikoda meenutas lisaks, et võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtteid arvestades pidi EUIPO tõesti võtma arvesse sarnaste taotluste kohta tehtud otsuseid ja uurima põhjalikult, kas

tuleb teha samasugune otsus või mitte, kuid nende põhimõtte kohaldamisel peab siiski arvestama õiguspärasuse põhimõttega. Nii ei saa vaidlusaluse disainilahenduse omanik enda huvides tugineda kolmanda isiku kasuks toime pandud rikkumisele, et saavutada samasugune otsus, vaid igal konkreetsel juhul tuleb läbi viia range kontroll.

81 Üldkohus leiab, et kõigepealt tuleb analüüsida neljandat väidet, mille kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust.

– Põhjendamiskohustuse rikkumine

82 Tuleb meenutada, et määruse nr 6/2002 artikli 62 esimese lause kohaselt peavad EUIPO otsustes olema märgitud põhjused, millel need otsused rajanevad. Kõnealusel põhjendamiskohustusel on sama ulatus, kui ELTL artiklis 296 sätestatud kohustusel, mille kohaselt peab põhjendusest selgelt ja üheselt nähtuma akti vastuvõtja arutluskäik. Nimetatud kohustusel on kaks eesmärki: esiteks peab olema huvitatud isikutel oma õiguste kaitsmiseks võimalik mõista võetud meetme põhjuseid ja teiseks peab olema liidu kohtul võimalik kontrollida otsuse õiguspärasust (vt analoogia alusel kohtuotsus, 12.7.2012, *Gucci vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Chang Qing Qing (GUDDY)*, T-389/11, ei avaldata, EU:T:2012:378, punkt 16 ja seal viidatud kohtupraktika).

83 Üldkohus tuvastas 13. novembri 2012. aasta kohtuotsuses (T-83/11 ja T-84/11, EU:T:2012:592), et apellatsioonikoda ei olnud esitanud ühtki põhjendust hageja nende argumentide suhtes, mis puudutasid kunstiliste lahenduste ammendumist, isegi mitte selleks, et need tõendamata tõttu tagasi lükata (13. novembri 2012. aasta kohtuotsus, T-83/11 ja T-84/11, EU:T:2012:592, punktid 79, 87 ja 97–99).

84 Pärast nimetatud kohtuotsust osutas hageja apellatsioonikojas, eelkõige 12. märtsi 2014. aasta seisukohtades, tühistamisotsakonna 12. aprilli 2007. aasta ja kolmanda apellatsioonikoja 17. aprilli 2008. aasta varasematele otsustele, milles tuvastati vastavalt radiaatorite sektori küllastumine ja selle küllastumise kui asjaolu üldtuntus.

85 Arvestades vaidlustatud otsuste punkte 48–51, millele on osutatud eespool punktis 80, tuleb märkida, et vastupidi hageja väidetele on vaidlustatud otsused piisavalt põhjendatud nende aluste osas, mille põhjal apellatsioonikoda erinevalt EUIPO varasematest otsustest leidis, et asjaomase turu küllastumine ei ole üldtuntud asjaolu. Nimelt selgitas apellatsioonikoda vaidlustatud otsuste punktides 48 ja 49, et EUIPO asjaomased varasemad otsused oleksid saanud olla piisav tõend üksnes siis, kui neid oleks kinnitanud sellised dokumendid, mis ühemõtteliselt annavad edasi asjaolude „päevakohast“ seisuga, ja nende asjaolude osas ei saa midagi eeldada, kuna kunstiliste lahenduste ammendumine kui selline ei saa põhineda lihtsalt üldteada asjaolul. Kuigi asjaolude päevakohasele seisule viidates on tehtud viga selle kuupäeva väljaselgitamisel, millest tuleb hindamisel lähtuda, võimaldab põhjendus selgesti mõista, et apellatsioonikoja seisukoha põhjal peavad tema varasemaid otsuseid toetama tõendid, mis on asjakohased sellel ajal, mille seisuga tuleb kunstiliste lahenduste ammendumist hinnata. Lisaks kordas apellatsioonikoda vaidlustatud otsuste punktides 51 ja 52 väljakujunenud kohtupraktikat, mille kohaselt ei ole EUIPO otsustuspraktika tema suhtes siduv ning millest tulenevalt peab võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtete kohaldamisel arvestama õiguspärasuse põhimõttega, kontrollides rangelt iga konkreetset juhtumit. Nimetatud põhjendusest nähtuvalt leidis apellatsioonikoda, et ta peab oma varasemates otsustes tehtud järeldusest kõrvale kalduma, kuna see ei ole piisavalt põhjendatud või sellega võib olla rikutud õigusnormi. Küsimus, kas see põhjendus on asjakohane, kuulub juba vaidlustatud otsuste sisulise analüüsi alla.

86 Hageja väide, mille kohaselt ei ole vaidlustatud otsustes märgitud, mis asjaolud annavad alust leida, et turg ei ole või enam ei ole küllastunud, on tulemusetu, kuna apellatsioonikoda põhjendas vaidlustatud otsustes muud moodi seda, miks ta ei jõudnud samale järeldusele kui see, mis on esitatud EUIPO varasemates otsustes.

- 87 Eeltoodu põhjal tuleb põhjendamiskohustuse rikkumise väide tagasi lükata.
- Määruse nr 6/2002 artikli 63 lõike 1 ning õiguspärase ootuse kaitse, võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtete väidetav rikkumine
- 88 Hageja heidab apellatsioonikojale ette, et viimane ei kohaldanud käesoleval juhul 17. aprilli 2008. aasta varasemas otsuses (asi R 976/2007-3) tehtud järeldust, mille kohaselt kütteradiaatorite turu küllastumine on üldteada asjaolu. Hageja väidab, et sellisest varasemast faktiliste asjaolude suhtes tehtud järeldusest kõrvale kaldumine apellatsioonikoja poolt kujutab endast määruse nr 6/2002 artikli 63 lõike 1, õiguspärase ootuse kaitse, võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtete rikkumist. Hageja tugineb nimelt kohtupraktikale, mille kohaselt peab EUIPO kaht viimati nimetatud põhimõtet arvestades võtma registreerimistaotluse läbivaatamisel arvesse otsuseid, mis on sarnaste taotluste kohta juba tehtud ning eriti hoolikalt kaaluma seda, kas tuleb teha samasugune otsus või mitte. Hageja leiab, et neid kohustusi arvestades oleks apellatsioonikoda tohtinud sellises küsimuses nagu turu küllastumine seisukohta muuta üksnes siis, kui esinevad asjaolud, mis asjaomast seisukohamuutust selgitavad, kuid selliseid asjaolusid ei ole ta aga selgitanud.
- 89 EUIPO ja menetlusse astuja vaidlevad nimetatud argumendile vastu. EUIPO märgib, et kohustus, mille kohaselt peab kunstiliste lahenduste ammendumist tõendama tõendite abil, ja keeld eeldada asjaomase sektori küllastumist või pidada seda üldteada asjaoluks, nagu seda tehti varasemates otsustes, tuleneb 12. märtsi 2014. aasta kohtuotsusest Radiaator (T-315/12, ei avaldata, EU:T:2014:115, punkt 87).
- 90 Üldkohus märgib kõigepealt, et vastupidi EUIPO väidetele ei ole 12. märtsi 2014. aasta kohtuotsuses Radiaator (T-315/12, ei avaldata EU:T:2014:115) esitatud nõuet, et küllastumise asjaolu tuleb tõendada tõendite abil, ja selles ei ole keelatud käsitada seda asjaolu vastavalt olukorrale üldtuntuna. See, et nimetatud kohtuotsuse punktis 87 viidati asjaolule, et kunstiliste lahenduste ammendumine **võib, juhul kui see on tõendatud**, ajendada asjatundjast kasutajat olema tähelepanelikum asjaomaste disainilahenduste üksikasjade erinevuste suhtes, ei takista apellatsioonikoda leidmast, et kunstiliste lahenduste ammendumine on üldtuntud asjaolu. „Tõendatud“ asjaolu tähendab üksnes seda, et asjaolu on tunnistatud tõeseks, õigeks. Üldtuntud asjaolu aga on tavaliselt ajaolu „mida kõik inimesed või mida üldiselt ligipääsetavad allikad võivad tunnustada“ (kohtuotsus, 22.6.2004, Ruiz-Picasso jt vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – DaimlerChrysler (PICARO), T-185/02, EU:T:2004:189, punkt 29). Üldtuntud asjaolu peavad seega kõik isikud sellisel määral tõeseks, et seda ei ole vaja tõendada.
- 91 Lisaks tuleb meenutada, et määruse nr 6/2002 artikli 63 lõige 1 näeb ette, et „[a]sju menetledes kontrollib [EUIPO] fakte omal algatusel“, kuid „kehtetuks tunnistamisega seotud menetlustes piirduv [EUIPO] kontrollimisel osaliste esitatud faktide, tõendite ja argumentidega ning esitatud nõudmistega“. See säte väljendab hoolsuskohustust, mille kohaselt on pädev institutsioon kohustatud hoolikalt ja erapooletult uurima kõiki asjas tähtsust omavaid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid (vt analoogia alusel kohtuotsus, 15.7.2011, Zino Davidoff vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Kleinakis kai SIA (GOOD LIFE), T-108/08, EU:T:2011:391, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 92 Käesoleval juhul ei selgita hageja, kuidas asjaomase sektori küllastumise üldtuntuse kohaldamata jätmisega on nimetatud sätet rikutud, kuna nimetatud sättes on üksnes ette nähtud tõendid, mida EUIPO peab uurima ja selles ei ole ette otsustatud, milline peab olema selle uurimise tulemus. Asjaolu, et EUIPO lõppjäreldus ei vasta hageja kaitstud seisukohale, ei kujuta endast sugugi määruse nr 6/2002 artikli 63 lõike 1 rikkumist.
- 93 Mis puutub õiguspärase ootuse kaitse, võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtete rikkumisse, siis nähtub väljakujunenud kohtupraktikast, et otsuste puhul, mida apellatsioonikojad teevad nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi (ELT 2009, L 78, lk 1) alusel tähiste ELi kaubamärgina registreerimise kohta, on tegemist piiratud pädevuse, mitte kaalutusõiguse teostamisega. Seetõttu tuleb nende otsuste õiguspärasust hinnata üksnes nimetatud

määruse alusel, ja mitte apellatsioonikodade varasema otsustuspraktika põhjal (kohtuotsused, 26.4.2007, *Alcon vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-412/05 P, EU:C:2007:252, punkt 65, ja 24.11.2005, *Sadas vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE)*, T-346/04, EU:T:2005:420, punkt 71). Euroopa Kohus on sedastanud, et võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtet arvestades peab EUIPO ELi kaubamärgi registreerimistaotluse läbivaatamisel võtma arvesse sarnaste taotluste kohta tehtud otsuseid ning uurima eriti tähelepanelikult, kas tuleb teha samaväärne otsus või mitte. Siiski on ta lisanud, et võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtete järgimisel peab arvestama seaduslikkuse põhimõttega. Seetõttu ei saa tähise kaubamärgina registreerimise taotleja enda huvides tugineda kolmanda isiku kasuks toime pandud rikkumisele, et saavutada samasugune otsus. Peale selle peab õiguskindluse ja just hea halduse tagamiseks olema iga registreerimistaotluse kontrollimine range ja täielik, et vältida kaubamärkide alusetut registreerimist. See kontroll tuleb läbi viia igal konkreetsel juhul. Tähise registreerimine kaubamärgina sõltub erikriteeriumidest, mis on kohaldatavad asjaomastele faktilistele asjaoludele ning mis on mõeldud selle kontrollimiseks, ega asjaomane tähis ei kuulu mõne keeldumispõhjuse kohaldamisalasse (kohtuotsus, 10.3.2011, *Agencja Wydawnicza Technopol vs. Siseturu Ühtlustamise Amet*, C-51/10 P, EU:C:2011:139, punktid 74–77). See kohtupraktika, millele on viidatud vaidlustatud otsuste punktis 51, on analoogia alusel kohaldatav disainilahenduste kehtetuks tunnistamise taotluste läbivaatamisel.

- 94 Mis konkreetselt puutub apellatsioonikojale tehtud etteheitesse, et ta järsku tõstis vaidlustatud otsuste punktis 35 turu küllastumise tõendamise astet võrreldes sellega, mida ta on nõudnud varem, siis kui hagejal ei olnud enam võimalik uusi tõendeid esitada, siis selles osas piisab tähelepanekust, et hagejal on vastupidi tema ütlustele olnud pärast 13. novembri 2012. aasta kohtuotsust (T-83/11 et T-84/11, EU:T:2012:592) ohtralt võimalusi eitada tõendeid ja seisukohti kunstiliste lahenduste ammendumise kohta, kuna ettekandja palus pooltel seda pärast Üldkohtu otsust teha ning hageja need 12. märtsil 2014 ka esitas. Seega ei ole apellatsioonikoda igal juhul rikkunud õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet.
- 95 Seetõttu tuleb kolmas ja neljas väide tagasi lükata ning jätta hagi tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

- 96 Kodukorra artikli 134 lõike 1 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.
- 97 Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb EUIPO ja menetluse astuja kohtukulud vastavalt viimaste nõudele välja mõista hagejalt ning jätta hageja kohtukulud tema enda kanda.
- 98 Lisaks on menetluse astuja nõudnud EUIPO haldusmenetlusega seoses kantud kulude väljamõistmist hagejalt. Selles osas tuleb meenutada, et kodukorra artikli 190 lõike 2 alusel käsitatakse seoses apellatsioonikoja menetlusega kantud poolte vältimatuid kulusid hüvitatavate kuludena. See ei kehti aga tühistamisosakonna menetluses kantud kulude kohta. Seetõttu saab menetluse astuja taotluse mõista EUIPO haldusmenetlusega seoses kantud kulud välja hagejalt, kes on kohtuvaidluse kaotanud, rahuldada üksnes osas, mis puudutab menetluse astuja kantud vältimatuid kulusid seoses apellatsioonikoja menetlusega (vt selle kohta kohtuotsus, 12.1.2006, *Devinlec vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – TIME ART (QUANTUM)*, T-147/03, EU:T:2006:10, punkt 115). Tuleb täpsustada, et kulude eespool nimetatud väljamõistmine on kohaldatav üksnes apellatsioonikoja menetlustele R-1272/2013-3 ja R-1273/2013-3.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (teine koda)

otsustab:

- 1. Jätta hagi rahuldamata.**
- 2. Mõista Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Vasco Group NV kulud, sealhulgas kulud, mida Vasco Group NV kandis asjades R 1272/2013-3 ja R 1273/2013-3 toimunud apellatsioonikoja menetlustega seoses, välja Antrax It Sarl-ilt, ning jätta Antrax It Sarl-i kohtukulud tema enda kanda.**

Gervasoni

Madise

Csehi

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 16. veebruaril 2017 Luxembourgis.

Allkirjad